

[Poulsgaard.]

det i hvert fald ikke at være folketingsmedlem. Og i kommunalråd er det sådan, at der er en bestemmelse, som siger, at de kan være væk indtil 30 arbejdsdage. Hvorfor i himlens navn skal de have den fordel fremfor en arbejdsmand? Hvis han er væk fra sit arbejde, skal han betale, så får han ikke løn for den tid, han er væk. Det virker som fuldstændig pip for mig, så jeg håber, at det udvalg, som jeg forstår finansministeren vil være med til bliver nedsat, kommer frem til, at vi får en fuldstændig ensartet regel på de områder.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 1, der var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1974-31. marts 1975.

Forhandlingen genoptoges.

Heinesen (S):

Jeg skal først gøre nogle enkelte kommentarer til de øvrige ordførere.

Hr. Christophersen mente ikke, at regeringen havde åbnet nogen gavebod ved at undlade at gennemføre socialdemokratiske indtægtsforslag, og hr. Jens Møller kunne heller ikke forstå tankegangen. Det sidste er jeg ked af, for til ære for hr. Jens Møller illustrerede jeg det endda med et citat fra Matthæus 13,12.

Men lad os så sige, at regeringen holder finanspolitisk udsalg. Det er helt tilstrækkeligt for mig. Hvis hr. Christophersen og hr. Jens Møller læser min tale fra i går, vil de se, at gavebodsbetragtningen overhovedet ikke går på de socialdemokratiske forslag, som regeringen har droppet, men udelukkende på de 1,5 mia kr., som regeringen i sidste uge anbefalede folketinget at give til ejendomsbesiddere og formueejere.

Hr. Jens Møller mente, det var godt, at deltagerbetalingen ved fritidsundervisningen blev fordoblet. Det mener jeg ikke. Det har vi prøvet én gang før, nemlig da VKR-regeringen satte deltagerbetalingen til $\frac{1}{3}$, det samme, som regeringen nu foreslår, og

derfor kender vi virkningerne af dette forslag, og vi kan ikke lide dem.

Der blev i november 1971 foretaget en undersøgelse, som viste, at der i sæsonen 1971-72 i Københavns kommunes aftenskole og aftenhøjskole kom en nedgang på ca. 57 pct. i antallet af elever i aftenskolen og en nedgang på 44 pct. i aftenhøjskolen. Undersøgelsen viste endvidere, at betalingsforpligtelsen i særlig grad betød et frafald i gruppen af lavest lønnede samt husmødre. Det betyder efter alt at dømme, at en forøget deltagerbetaling rammer dem, som i deres forudgående livsløb har trukket mindst på uddannelsessystemets ressourcer, og det mener vi ikke er retfærdigt og rimeligt.

Fru Grethe Philip mente ikke, at jeg i mit indlæg i går havde udtalt mig tilstrækkelig tydeligt om udgiftsstigningen i budgetoverslagsårene 1975-76 til 1977-78. Jeg tror, det må skyldes et øjebliks uopmærksomhed, for jeg sagde faktisk, at disse overslag afspejler årlige udgiftsstigninger på omkring $3\frac{1}{2}$ pct., regnet i uændrede priser og lønninger, at en sådan udgiftsstigning med tillæg for forventede stigninger i offentlige lønninger og indkomstoverførsler indebærer, at statens udgifter vil stige en del mere end erhvervenes produktionsstigning, at socialdemokratiet mener, at det er uholdbart, og at den daværende socialdemokratiske regering derfor som nævnt i fremsættelsestalen kun betragtede budgetoverslagene som foreløbige, og at vi følgelig var indstillet på nøjere at overveje disse forslag for ved besparelser at formindske budgetoverslagenes stigningstakt. Ja, alt det sagde jeg faktisk, og jeg tror, at fru Grethe Philip og jeg er ganske enige om det.

Så takker jeg finansministeren for svaret, som vi har fået i dag. Den mest interessante oplysning, ministeren fremkom med, var, at de stærkt formindskede overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, som er indeholdt i ministerens finansplan, under to forskellige forudsætninger ikke blot er forsvarlige, men også er nødvendige for, at den fulde beskæftigelse kan fastholdes.

Eftersom der ikke er noget, som interesserer socialdemokratiet mere, end at den fulde beskæftigelse kan opretholdes, og eftersom finansministerens oplysninger på dette punkt i øvrigt er afgørende for det mål for den økonomiske politik, som vi skal sigte